

විද්‍යාත්මක ව්‍යාපාරයට යටිතල ව්‍යුහය සංස්කෘතික අරගලය

දායා අමරසේකර ජේරාදෙනිය විශ්ව විද්‍යාලය
dayaamarasekera@gmail.com

විද්‍යාත්මක ව්‍යාපාරයක් ගොඩ නගන කාලීන මාතෘකාවක් බවට පත්ව ඇත. සැබවින්ම අද, විද්‍යාත්මක සිසු අධ්‍යාපනික අවශ්‍යතා අතර මුලධර්ම පැමිණි අවශ්‍යතාවක් වී ඇත්තේ ඇයි? එමෙන්ම එය විවිධ සමාජ, සංස්කෘතික, ආර්ථික හා දේශපාලනික කාරණා රාශියක් සමගද බැඳී පවතින බවක් පෙනී යයි. එසේ නම් විද්‍යාත්මක, මග නොට අප දකින දැවැන්ත පෝස්ටර් සහ බැනර්වලින් පමණක් තේරුම් ගත හැකි හුදකලා ප්‍රභවයක් ලෙස සැලකිය නොහැකිය.

මෙරටේ අද දක්නට ඇති විද්‍යාත්මක උනන්දුව තේරුම් ගත හැකි අවශේෂ කරුණු කිහිපයක් ඒ සමගම මතකයේ රඳවා ගැනීම වැදගත්ය. ඉන් පළමුවැන්න අප නිරන්තරයෙන්ම කථා කරනු ලබන මෙරටේ සාක්‍ෂරතා අනුපාතය 94% ක් තරම් ඉහළ මට්ටමක පැවතීමය. දෙවැන්න පරිගණක සාක්‍ෂරතාව 29% ක් තරම් පහළ මට්ටමක පැවතීමයි. තෙවැනුව මිලියන 22ක් පමණ ජනගහනයක් ඇති මේ රටේ මිලියන 25කට ආසන්න වූ ජංගම දුරකථන සංඛ්‍යාවක් සංස්කෘතික උපකරණයක් ලෙස භාවිතයේ පැවතීමයි. මේ කරුණු එක එල්ලේම විද්‍යාත්මක සංස්කෘතිය හා බැඳී නැතද එහි විවිධ බලපෑම් හොඳින් නිරූපණය කරන සමාජ සාධක සේ කැපී පෙනේ.

විද්‍යාත්මක යන්න අධ්‍යාපනික කාර්යයක් සේ පෙනෙන සියුම් ව්‍යාපාරික වැඩපිළිවෙලක් ලෙස පළමු කොට හඳුනාගත යුත්තකි. අධ්‍යාපනයේ අරමුණ, දැනුම හෝ ආකල්ප බෙදා ගැනීම වුවත්, ව්‍යාපාරයන්හි අරමුණ ඉන් එහාට ගිය එකකි. එනම් මුදල් උපයා ගනිමින් ලාභයක් ලබා ගැනීමයි. එහිලා අනිවාර්ය වූ අංගයකි, "තරගය" මේ තරගය ඇති වී තිබෙන්නේ සමාන හැකියාවන් හා අභිලාෂයන් ඇති විශාල පිරිසක් සිටීම හේතුවෙනි. සියල්ලෝම එක් එක් ක්‍ෂේත්‍ර ඔස්සේ දක්ෂයින් වී තරගයට දිව යති. මෙතැන දැකිය හැක්කේ කියුණු තරගයකි. මෙහිදී මට සිහිපත් වන්නේ එමිල් ඩර්කයිම් නම් ප්‍රංශ සමාජ විද්‍යාඥයා තමාගේ "සමාජයේ ශ්‍රම විභජනය" (division of labour in society) නම් කෘතියේ පෙන්වා දුන් වටිනා අදහසකි. සමාජයක් සාම්ප්‍රදායික තත්වයෙන් මිදී නවීනත්වය කරා යන ගමනේදී විශේෂ ප්‍රාගුණයකින් යුතු දක්‍ෂ පිරිසක් බිහිවේ. ඔවුන් අතර පැහැදිලි දක්‍ෂතා විභජනය වීමක් දැකිය හැකි අතර, ඒ නිසාම එකිනෙකා පරයමින් කියුණු තරගයක්ද හට ගනී.

අද විද්‍යාත්මක ක්‍ෂේත්‍රය තුළ ඩර්කයිම් දැක්වූ මේ තරගය විද්‍යාමාන වන බව නොරහසකි. විවිධ විෂයන්ගෙන් සන්නද්ධ වූවන්, තමා විශේෂ ප්‍රාගුණයකින් යුතු වූවන් බව පෙන්වීමට විවිධ මිණුම් දඬු භාවිත කරනු බව පෙනේ. ඊළඟට වැදගත් වන්නේ මේ තරගය නිකමිම සමාජයට ප්‍රාදුර්භූත වූවක් නොව මුළු සමාජයේම පවතින කියුණු තරගයේම අනිවාර්ය වූ අංගයක් ලෙස ගොඩ නැගුණක් වීමයි. අද සමාජය බැලූ බැල්මට, "දුටු" සමාජයකි. මේ දුටුන්නේ කුමක් ලබා ගැනීමටද? ධනය බලය සහ තත්වය යන සාධක ලබා ගැනීමටයි. මැක්ස් වෙබර් නම් සමාජ විද්‍යාඥයා සමාජ ස්ථරායන් තේරුම් ගැනීමට යොදා ගත හැකි හොඳ මාතෘකා තුනක් ලෙස දැක්වූයේද මෙයයි. මෙය එක්තරා ආකාරයට සමාජ වෙනස තේරුම් ගත හැකි ද අවස්ථාවකි. ඉහළ තැනක් ලබා ගැනීමේ අදිටනින් අද මුළු මහත් සමාජයම වේගවත් ගමනක යෙදෙනු පෙනේ. මෙම ඉහළට යෑම සමාජ විද්‍යාත්මකව හඳුන්වන්නේ උඩුකුරු සමාජ චලනය (upward social mobility) යන වචනයෙනි. අද ඉහළට යාමට බලය හෝ ධනය අවශ්‍යය. ඒ දෙකම නොමැති අතිමහත් බහුතරය තවමත් ඒ සඳහා විශ්වාස කරන්නේ අධ්‍යාපනයයි. ඒ නිසා අධ්‍යාපනය නව සමාජ අවශ්‍යතාවලට ගැළපෙන ලෙස පැවතීම අවශ්‍යය. නව සමාජ අවශ්‍යතා අතර එදා අධ්‍යාපනයෙන් අපේක්‍ෂා

කළ ගුණය, ආකල්ප හැඳි ගොස් ඇත. ඒ වෙනුවට පෙරට පැමිණ ඇත්තේ ලකුණු සහ දැනුමයි. ලකුණු ලබාගත හැකි විභාග තරගයට මුහුණ දිය හැකි ඒකායනය වූ "දැනුම" පමණක් වැදගත් වේ. මේ "දැනුම" විවිධ සුක්ෂ්ම මුහුණුවරින් අලෙවි කිරීම ඒ සමගම ප්‍රබල අවශ්‍යතාවකි. විද්‍යාත්මක මගින් කෙරෙන්නේ ඒ කාර්යයයි. එසේ නම් අප පළමු කොට විද්‍යාත්මක හඳුනාගත යුත්තේ ඉගෙනීමක් හෝ ඉගැන්වීමක් වඩා අද සමාජයේ ප්‍රබල සමාජ අවශ්‍යතාවක් සපුරාලන සුක්ෂ්ම අධ්‍යාපනික ව්‍යාපාරයක් ලෙසය.

දෙවනුව විද්‍යාත්මක සිදුවන අධ්‍යාපනික කාර්යභාරය මැදහත්ව තේරුම් ගැනීමද වැදගත්ය. ලකුණු සහ දැනුම පමණක් සිතන අධ්‍යාපනික පරිසරයක විද්‍යාත්මක ප්‍රබල බලපෑමක් සිදුවන බව බැලූ බැල්මට පෙනී යන දෙයකි. මේ පෙනීයාම අදාළ දරුවන්ට වඩා ඔවුන්ගේ දෙමාපියන්ට පරම සත්‍යයක් ලෙස පෙනී යන්නකි. ඒ නිසා දරුවන් සමග මව්පියන්ද මේ තරගයේ අනිවාර්ය තරගකරුවන් වී සිටිති. මේ තත්වය වඩාත් හොඳින් දැකිය හැක්කේ ලක්‍ෂ පහක් පමණ සිසු පිරිසක් පෙනී සිටින 5 ශිෂ්‍යත්ව විභාගයේදී බව ප්‍රකට රහසකි. සුපිරි පාසලකට සිය දරුවා ඇතුළුකර ගැනීම සඳහා 5 ශිෂ්‍යත්වයට 4 වන වසරේ සිටම දරුවා සූදානම් කරන තත්වයක් තුනතරයෙන් දක්නට ඇත. මේ නිසාම මේ විභාගය "අම්මලාගේ විභාගයක්" බවට පත්වීම ඉහත දැක්වූ පරිදි මෙරටේ අධ්‍යාපනය අද වෙළෙඳාමක් බවට පත්වීමේ මුල් පියවර ලෙස හඳුනා ගැනීම යුක්තිසුක්තය.

විද්‍යාත්මක නිසා සිදුවන බලපෑම වඩාත් හොඳින් නිරීක්‍ෂණය කළ හැක්කේ උසස් පෙළ වැනි ක්‍ෂේත්‍රයක් තුළය. ලොව පවතින තරගකාරී විභාග කිහිපය අතරින් එකක් ලෙස ගැනෙන්නේ තුන් ලක්‍ෂයකට වැඩි සිසු පිරිසක් පෙනී සිටින මෙරටේ උසස් පෙළ විභාගයයි. ඉන් හැත්තෑපන් දහසක් පමණ ප්‍රමාණයක් සමත් වෙද්දී විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රවේශය සඳහා තෝරාගනු ලබන්නේ 45000 ක් පමණ ප්‍රමාණයක් බව නොරහසකි. ලකුණු මුලික සාධනය කරගත් මේ විභාගයේ 'A' සාමාර්ථයන් සියලුම විෂයන්ට ලබාගත් සිසුන්ටද මෙවර සරසවි ප්‍රවේශය අහිමි වී ඇති තත්වයක් පවතින බව වාර්තා වී ඇත.

මෙබඳු කියුණු තරගයක සමාජීය බලපෑම අංශ කිහිපයක් යටතේ හඳුනාගත හැකිය. පාසල්වලින් නොලැබෙන බලයක් විභාග තරගය සඳහා විද්‍යාත්මකව ලැබෙන නිසා විද්‍යාත්මක වැදගත්ය යන ජනප්‍රිය අදහස එහිලා අවධාරණය කළ යුතුය. විද්‍යාත්මක නිසා විද්‍යා විෂයන්ට 'A' සාමාර්ථය ලබා ගත් බොහෝ පිරිසක් ගැන සමාජ මාධ්‍යයන්ගේ පළවෙන පුවත් අප කියවා ඇත්තෙමු. එහෙත් මෙහිදී අපට නොපෙනෙන පැති කිහිපයක් ඇත. විද්‍යාත්මකව දැක්වීමට 'A' සාමාර්ථයන් ලැබුවා යයි කියන සිසුන්ගේ

අධ්‍යාපනික පසුබිම සියුම් ලෙස පිරික්සා බැලීමේදී හඳුනා ගතහැකි සත්‍යයක් ඇත. එනම් ඔවුන් පාසලේදී ද දක්‍ෂයන් බවය. මෙලෙස පාසල තුළ දක්‍ෂයන් ලෙස කැපී පෙනෙන දරුවන් ගණනින් අඩු අතර අතිවිශාල සිසු පිරිසක් සාමාන්‍ය අධ්‍යාපනික කුසලතාවන් පෙන්නුම් කරන්නෝ වෙති. මෙවැනි පසුකලයක දක්‍ෂ සිසුන් විද්‍යාත්මකව උද්දීපනය කර පෙන්වන අතර තවත් විශාල පිරිසක් අප්‍රකටව නිහඬව පසෙකට යාමක් සිදුවේ. ඒ පිරිස ගණනින් විශාල වුවත් ඔවුන් පිළිබඳ කිසිදු සමාජ කටයුත්තක් නොකෙරේ. ඔවුන්ගේ අධ්‍යාපනික කුසලතා උඩට ගැනීමට කිසිවෙක් ඉදිරිපත් නොවේ. විද්‍යාත්මක ව්‍යාපාර ආමන්ත්‍රණය කරන අති දක්‍ෂයෝ කිහිපදෙනා දක්‍ෂයන් නොවූ අතිවිශාල සිසු පිරිසක් වසාගෙන නැගී සිටී. ඔවුන්ගේ පාසල් ද එම ප්‍රතිඵල නිසා බැබළීමට පත්වේ. මේ තත්වය වර්තමාන විද්‍යාත්මක ව්‍යාපාරය මගින් ඇති කරනු ලැබූ ප්‍රබල සමාජ ගැටලුවකි.

දෙවනුව පාසල් අධ්‍යාපනය සම්බන්ධවද විද්‍යාත්මකව කරනු ලැබූ බලපෑම විශාලය. මෙහිදී අප හඳුනාගත යුතු කරුණක් නම් මුළු රටම දුටු සමාජයක් බවට පත්වෙද්දී ගුරුවරුන්ද එමගෙහිම නියැලීමයි. පාසල් ගුරුවරුන්ගේ කාර්යභාරය ප්‍රබල වෙනස්වීමකට ලක්වූ බව අසූව දශකයේ සිට අපට හඳුනාගත හැකිය. විවෘත ආර්ථිකය හා බැඳුණු සමාජ අගයන් හා පුරුෂාර්ථයන් විවිධ ක්‍ෂේත්‍ර ඔස්සේ විස්තාරණය වීම ඇරඹීම එතැන් සිට සිදුවීම එයට හේතුවයි. හැට හැත්තෑව අසූව දශකය තුළ පාසල්වල සිටි ගුරුවරුන් සේවයට කැපවූ සේවය කිරීම තුළින් සතුටක් ලැබූ අය බව පැහැදිලිව හඳුනාගත හැක. එදා පාසල ගමට සම්පතක් වූ අතර පාසල් බැබළුණේ සේවයට කැපවූ විදුහල්පතිවරුන් නිසාය. විද්‍යාත්මක ගැන අසන්නට නොලැබුණු එකල, ගම්බද පාසල්වල ගුරුවරුන් දුර්වල සිසුන් සඳහා අභ්‍යාස පිළියෙල කර ගනිමින් හවස් වරුවේ සේවය කළ බව අපට මතකය. මීරිගම, නිට්ටමුව වැනි එදා පැවැති පැරණි ගුරු විදුහල්වලින් බිහිවූ ගුරුවරු සැබවින්ම විශිෂ්ට පුහුණුවක් ලද ගුරුවරුන් වූහ. මේ තත්වය අද වෙනස් වී ඇත. එයට විද්‍යාත්මක ව්‍යාපාරයට වඩා විද්‍යාත්මක සංස්කෘතිය බලපෑවේයැයි කිව හැක. පැරණි ගුරුවරුන්ට නොලැබුණු සමාජ වරප්‍රසාද ජීවන අවස්ථා ලබන තුනතර විද්‍යාත්මකව ගුරුවරුන් සමාජයට පෙන්වා දෙන පන්තිමය ස්වරූපය අනුකරණය කිරීමට අවශේෂ ගුරුවරුන් තුළ උනන්දුවක් ඇතිවන බව නොරහසකි. එහි ප්‍රතිඵලය වන්නේ ගුරුවරුන් පාසල තුළ නාමික ගුරුවරුන් වෙමින් විද්‍යාත්මකව පන්තිය තුළ විභාග තරගයට අවශ්‍ය දැනුම සුක්ෂ්මව අලෙවි කරන්නෙකුගේ ගුරු භූමිකාවක නියැලීමයි. මේ තත්වය වඩාත් හොඳින් කැපී පෙනෙන්නේ උසස් පෙළ විද්‍යා විෂයන් තුළය. එක්

අතකින් සෑම සිසුවෙක්ම කෙසේ හෝ ජීව විද්‍යා විෂය ධාරාව ඉගෙන ගත යුතුය. වෛද්‍යවරයෙක් විය යුතුය යන මිථ්‍යා ආකල්පයද මේ සමගම අධ්‍යාපන ක්‍ෂේත්‍රයෙහි ස්ථාපිත වීමක් සිදුවේ. විවිධ නෛසර්ගික භාෂා කලා, නර්තන, සාහිත්‍ය හැකියාවන් ඇති දරුවන්ද සිය නිසර්ග හැකියා පසෙකට ලා වෛද්‍යවරුන් වීමේ තරගයට තල්ලු කර දැමීමට හා ඇතුළුවීමට මව්පියන් සහ දරුවන් යන දෙපිරිසම ක්‍රියාත්මක වන බව පෙනේ. මෙහි බේදජනක ප්‍රතිඵලය වන්නේ ජනකාන්ත විද්‍යාත්මක සංස්කෘතියේ බලපෑමෙන් වෛද්‍යවරයෙකු වීමේ සිහිනය පිටුපස දිවයන දරුවන් විශාල පිරිසක් උසස් පෙළ කියුණු තරගයෙන් පරාජයට පත්ව දුර්වලවීමයි. මේ පිරිසට යළිත් වෙනත් මගක් ගැනීමට කාලයක් නැත. සැබවින්ම මේ රටේ සෑම සිසුවෙක්ම වෛද්‍යවරයෙක්, ඉංජිනේරුවෙක් විය යුතුද? අනෙකුත් රැකියා ක්‍ෂේත්‍රයන් තුළ තමාගේ පෞරුෂය වැඩි දියුණු කර ගත නොහැකිද? එම ක්‍ෂේත්‍රයන්හි කැපී පෙනෙන වර්තමාන ලෙස තමනට නැගී සිටිය නොහැකිද? යන කරුණු මෙහිදී අපට සිහිපත් වේ. එහෙත් ජනකාන්ත විද්‍යාත්මක සංස්කෘතිය මවා පෙන්වන්නේ එයට වඩා වෙනස් විකල්පයකි.

මෙරටේ පාසල් පද්ධතියෙහි පවතින යම් යම් විෂමතාවලටද විද්‍යාත්මක සංස්කෘතිය සෘජුවම බලපාන බව පෙනී යයි. තුනතරයෙහි ප්‍රධාන නගරවල පවතින ප්‍රධාන පාසල් කිහිපයක් ප්‍රභූ පාසල් ලෙස හඳුනා ගැනේ. එම පාසල්වල සිසුන්ගේ මව්පියන් ඉහළ මධ්‍යම පන්තිකයන් වීම සහ පහළ මධ්‍යම පන්තිකයන්ගේ දරුවන්ට එම පාසල්වලට ඇතුළුවිය නොහැකිවීම යන කරුණ එයට බලපෑ සත්‍ය හේතුව වූවත් ඔවුන් පෙන්වා දෙන්නේ උසස්තම විභාග ප්‍රතිඵල ලබාදීම නිසා එම ප්‍රභූත්වය සහ ගෞරවය දිනා ඇති බවයි. ඉහත පෙන්වා දුන් පරිදි මේවායෙහි ඉගෙනුම ලබන දක්‍ෂ දරුවන් කිහිප දෙනෙකු විද්‍යාත්මකව පන්තිවලින් ලබාගත් අධ්‍යාපන සාරයද සහිතව දක්‍ෂයින්ගේ දක්‍ෂයින් බවට පත් වී තමන්ගේ පාසලට කීර්තියක් ලබා දී ඇත. එහෙත් ගම්බද මහා විද්‍යාල හා මැදි මහ විදුහල්වල තත්වය මෙය නොවේ. මේවායේ වැඩිපුර සිටින්නේ අති දක්‍ෂයැයි කියන දරුවන් නොවේ. දක්‍ෂ යැයි කියන දරුවන් තරගය කරා ඇදී ගොසිනි. දක්‍ෂ නොවූ මෙම දරුවන් වෙනුවෙන් කැපවෙන විදුහල්පතිවරුද ගුරුවරුද මේ තත්වය මත සේවය කරන්නේ තේරුණු පිරිසකට මහත්සි වී ඉගැන්වීම නිසරු දෙයක් ලෙස සිතමිනි. මෙහි අවසන් ප්‍රතිඵලය වන්නේ ගුරුවරුන් පිළිබඳ පවතින ප්‍රතිරූපයේ විපරිත ස්වරූපයක් ඇතිවීම යැයි කිව හැක. ශිෂ්‍යයා ගුරුවරුන් යෙද සලකන්නේ හොඳ සාර්ථක මගපෙන්වීමක් ලබා දෙන්නෙකු ලෙස නොවේ.

අනෙක් අතට විද්‍යා විෂය ධාරාව ආශ්‍රයෙන් දැකිය හැකි මේ තරගය දැන් සිංහල ඉතිහාසය දේශපාලන විද්‍යාව වැනි කලා විෂයන් වෙතද ආරෝපණය වී ඇත. රසායන විද්‍යාව, භෞතික විද්‍යාව වැනි විද්‍යා විෂයන්ගේ ඉගැන්වෙන "සිද්ධාන්ත" කොටසම උසස් පෙළ සිංහල සහ ඉතිහාසය උගන්වන විද්‍යාත්මකව ගුරුවරුන්ගේ පෝස්ටර් වලද දක්නට ඇත. සැබවින්ම එබඳු විෂයන්වල සිද්ධාන්ත දක්නට ලැබේද? එය එක්තරා ආකාරයක විද්‍යා විෂයන් වල පවතිනවා යැයි සිතන ගෞරවය ලබා ගැනීමට දරනු ලැබූ නිසරු උත්සාහයක් විය නොහැකිද? එමෙන්ම එකම විෂය උගන්වන ගුරුවරුන් අතර උපහාසාත්මක වැකි තමන්ගේ පෝස්ටර්වලින් ප්‍රදර්ශනය කිරීමද මේ සමගම දැකිය හැකි වේ. මෙවැනි භාසාය උපද්‍රවන කාරණා විද්‍යාත්මක සංස්කෘතියේ අනිවාර්ය අංග වූවත් ඒවායින් සිසු මනස බලවත් ලෙස විකෘතිවීමක් සිදුවන බව කිව හැකිය. විද්‍යාත්මක සංස්කෘතිය මගින් ඇති කරනු ලැබූ තවත් සංස්කෘතික බලපෑමක් ලෙස සන්නිවේදන මාධ්‍යයන් සහ උපකරණ පාලනයකින් තොරව පාවිච්චි කරන සිසු පිරිසක් නිර්මාණය වීමද සැලකිය හැකිය. මෙය වඩාත් කියුණුව කැපී පෙනෙන්නේ ජංගම දුරකථන භාවිතය සහ ඔන්ලයින් තාක්‍ෂණය ඔස්සේ අධ්‍යාපන කටයුතු /15 පිටුවට

ටියුෂන් ව්‍යාපාරයට..... 12 පිටුවෙන්

සිදු කිරීමේදීය. පාලනයකින් තොරව ජංගම දුරකථනය විවිධ අරමුණු සඳහා යොදා ගැනීමට ඉඩ ප්‍රස්ථාවක් ටියුෂන් සංස්කෘතිය තුළ ඇත. ඔන්ලයින් ක්‍රමයට අධ්‍යාපන කටයුතු කරන ටියුෂන් ගුරුවරුන් සිය වියදම් අවම කර ගැනීමේ අදහසින් මධ්‍යම රාත්‍රිය ඉක්මවා සිය පාඩම් ඉදිරිපත් කිරීමට පෙළඹී ඇත. අනෙක් අතට එකම විෂය උගන්වන වෙනත් ගුරුවරුන්ගේ කාලය කැපී යන පරිදි තියුණු තරගයකට එළඹී ඇත. මේ තත්ත්වය පැහැදිලිවම සිසුන්ගේ පැත්තෙන් අසාධාරණතා රැසක් ජනිත කරන්නකි.

ටියුෂන් සංස්කෘතියේ සමාජ බලපෑම තේරුම් ගත හැකි තවත් අංශයක් නම් ස්ත්‍රී පුරුෂ සමාජ භාවය පිළිබඳ පවතින කෞතුක උනන්දුවයි. බාලක සහ බාලිකා වශයෙන් වෙන් වෙන්ව පාසල් පරිසරය යන්නෙහි ඉගෙනුම ලබන දරුවන් සහ

දැරියන් ප්‍රතිවිරුද්ධ ලිංගිකයන් පිළිබඳ පවතින අධික කුතුහලය, ආශාව සහ උනන්දුව මිශ්‍ර පාසල්වල අධ්‍යාපනය ලබන සිසු සිසුවියන්ට වඩා බෙහෙවින්ම වැඩි බව නොරහසකි. අද රට පුරා පවත්වනු ලබන ටියුෂන් පන්තිවලට ඇදී එන බහුතරයක් දරුවන් තම සිතේ නිදන්ගතව ඇති මෙම කෞතුක ආශාවන්ගෙන් මඬනා ලද බොළඳ සිත් ඇත්තෝ වෙති. ඒ නිසාම ඔවුන් විවිධ රහසිගත අපගාමී සබඳතාවලට පෙළඹීමේ ප්‍රවණතාවද වැඩි බව කිව යුතුය. මෙයින් පැහැදිලිව පෙනී යන්නේ ටියුෂන් අපේ අධ්‍යාපනයේ අද නැතිවම බැරි තත්ත්වයට පත්ව ඇති ව්‍යාකූල සංකීර්ණ වැඩපිළිවෙළක් වී ඇති බවයි. ටියුෂන්වලින් තොරව විභාග තරගයක් ගැන නූතනයෙහි සිහිනෙකුදු සිතිය නොහැක. එය අද සමාජය තේරුම්ගත හැකි හොඳ ලකුණකි. එහෙත් මේ වැඩපිළිවෙළ ප්‍රබල සමාජ ගැටලු රැසක් ඇති කර ඇති බව යළිත් කිව යුතුය. අධ්‍යාපනය මුදලට විකිණියාමත්, අධ්‍යාපනයේ අරමුණ 'A' සාමාර්ථයක් ලබා ගැනීම සහ එම සාමාර්ථයට මිලක්

නියම කිරීමත් නිසා ටියුෂන්, පොදුවේ නිදහස් අධ්‍යාපනයට අතිදැවැත්ත අභියෝගයක් එල්ල කර ඇති බව ඉතා පැහැදිලිය. මෙහිදී මට සිහිපත් වන්නේ 1945 දී මෙරටට නිදහස් අධ්‍යාපන පනත ඉදිරිපත් කරමින් සී.ඩබ්.ඩබ්. කන්නන්ගර මහතා රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවේදී පළ කළ අදහසකි. "ගඩොලින් තනා තිබූ රෝම පුරවරයක් තමාට හිමිවුවද, ඒ රෝම පුරවරය කිරි ගරුඬවලින් නිම කළ බව මහා ඔගස්ටස්ස් අධිරාජ්‍යා ස්වකීය විජයග්‍රහණය ගැන සාඩම්බරයෙන් පැවසීය. මිල අධිකව තිබූ අධ්‍යාපනයේ මිල අඩු කළ බවත්, වසා තිබූ පොතක් පරිදි අපට හිස්වූ අධ්‍යාපනය විවෘත ලියවිල්ලක් බවට පත් කළ බවත්, ධනවතුන්ගේ ප්‍රවේණි දරුවන්ට පැවති අධ්‍යාපනය, දුගී දුප්පතුන්ගේ සදාකාලික උරුමය බවට පත් කළ බවත් සාඩම්බරයෙන් පැවසීමට රාජ්‍ය මන්ත්‍රණ සභාවට හැකි වූ විට ඒ ආත්ම වර්ණනාව, ඔගස්ටස් අධිරාජ්‍යයාගේ ආත්ම වර්ණනාවට වඩා කොතරම් ශ්‍රේෂ්ඨද? ■